

trockismus: produkt a agent kontrarevoluce

Trockij je často považován za Stalina nepřítele. Ve skutečnosti byl Stalinovým konkurentem. Dovolte nám to vysvětlit:

Opozice (ta se později stane trockistickou) se objevila v letech 1926-1927 jako (vcelku opožděná) reakce na kontrarevoluční pozici „socialismu v jedné zemi“. U Trockého se ovšem bude jednat jen o teoretický postoj, neboť bude hájit kapitalismus v Rusku i kdekoli jinde ve světě. Trockisté budou hájit účast na tzv. „druhé“ světové válce a na všech válkách následujících. Jestliže v roce 1927 je Trockého reakce na zmasakrování povstálých proletářů v Kantonu a Šanghaji správná, v naprostém rozporu s tímto postojem bude podporovat masakrování proletářů ve Španělsku a kriticky podporovat všechny levicové buržoazní iniciativy.

V rámci Třetí internacionály napadá levice, přičemž ji označuje za „anarchisty“ či „dobrodruhy“, vedl rozdrčení proletářského povstání v Kronštadu, dal podnět k militarizaci práce a velebil taylorismus (nárůst vykořisťování lidské práce)... Dvěma slovy, Trockij vždy podporoval rozvoj kapitalismu. Nikdy si neuvědomil/nepochopil transformaci/likvidaci proletářských orgánů z roku 1917 v orgány správy kapitálu. Byl slepý ke kapitalistické povaze výrobních vztahů v Rusku.

Komunistická výroba znamená destrukci výroby, hodnoty, zrušení námezdní práce, totální potlačení demokracie, ať už se nazývá lidovou, přímou, liberální či libertinskou.

Trockij bojuje proti účasti komunistů v Kuomintangu (1923) a proti politice Třetí internacionály, která chválila spojenectví s čínskou buržoazií proti povstalemu proletariátu. Správně! On však z tohoto postoje nedělá princip, nepovažuje jej za cosi platného vždy a všude, za důležitý bod komunistického programu: antifrontismus.

V roce 1933 chce, aby všechny skupiny trockistické „opozice“ vstoupily do buržoazních sociálně demokratických stran (totéž v roce 1920 odsuzoval), aby prováděly politiku „entrismu“. To se rovná snaze probudit mrtvolu. Považujeme entrismus za snahu dobýt nebožtíka zevnitř! Trockistické organizace provozovaly entrismus v rámci organizací vytvořených vichistickým režimem ve Francii, aby tam „organizovaly revoluční jádra“!!!

Obecně vzato naše kritika směřuje proti kritické podpoře parlamentu, ministerstvům, volbám,... účasti na imperialistických konfliktech, kdy se podporuje ten „nejslabší“ imperialismus (Rusko, Tito, Ben Bella, Chomejní, Allende, Ho Či Min...), proti podpoře národně osvobozenecých bojů.

Odsuzujeme teorii hájící existenci „degenerovaných dělnických států“. Podle tohoto hlediska jsou v těchto státech výrobní prostředky „spravedlivé“ a prostředky distribuce „nespravedlivé“. Považujeme to za naprostou volovinu! Výroba určuje podstatu, samotnou povahu distribuce a všechny formy ideologie, které povahu distribuce ospravedlňují. V Rusku, stejně jako jinde ve světě, je ekonomika založená na zákonu hodnoty, takže v čem je rozdíl? Ve znárodnění? Ve státním vlastnictví? Ne, protože to není žádný útok proti vlastnictví. Na jedné straně se tím posiluje a více centralizuje buržoazní vlastnictví výrobních prostředků a na straně druhé se nic nemění na podstatě výrobních vztahů.

Rovněž odsuzujeme teorii permanentní revoluce, podle níž „splnění demokratických úkolů v buržoazně nerovinných zemích je vede „přímo“ k diktatuře proletariátu, která dává na pořad dne úkoly socialistické.“ Takže provedení buržoazní revoluce by automaticky vedlo k revoluci proletářské, která by dodala buržoazní revoluci konečné tahy. Takto by tedy buržoazní revoluce mohla „permanentně“ rodit proletářskou revoluci, jakoby ta byla prostým a víceméně mechanickým rozšířením, pokračováním té první.

Proletářská revoluce zničí demokracii, nastolí moc proletářské třídy, aby zrušila všechny třídy a všechny vlády. Skutečnost, že kapitál se vždy vyvíjel skrze póly koncentrace, které se v průběhu staletí posouvaly, nijak nepopírá fakt, že je celosvětovým výrobním vztahem a že proletáři nemají žádnou zemi, kterou by měli bránit, žádnou vlast, za kterou by měli umírat. Národní osvobození, „utiskované národy“, „socialistické země“ – to vše jsou jen buržoazní ideologie, které mají odvrátit třídní válku!

A poslední bod trockistické teorie, který odsuzujeme: přechodný program.

Podle Trockého jsou dva programy: minimální program (ekonomické požadavky, bezprostřední zájmy) a maximální program (politické požadavky, historické zájmy) a mezi nimi vede most – přechodný program, „příprava na převzetí moci“. Tento přechodný program je základem IV. internacionály. Říká, že výrobní síly lidstva přestaly růst a že objektivní základna kapitálu je připravena k revoluci. Chybí subjektivní faktor, tj. revoluční vedení. A to je úlohou IV. internacionály. Separování bezprostředních zájmů proletariátu od historických, separování „mas“ od „vůdců“, žaludků od mozků, utiskovaných zemí od imperialistických, subjektivních podmínek od objektivních – tyto kontrarevoluční teorie slouží k tomu, aby zachraňovaly kapitálu život.

Pro nás bude přechodem mezi kapitálem a komunismem diktatura proletariátu a přechodným programem mohou být pouze úkoly nezbytné k diktátorskému zničení kapitálu.

BP 33, Saint-Gilles (BRU) 3, 1060 Bruxelles, Belgie - icgcikg@yahoo.com

IKS

**internacionalistická
komunistická skupina**